

DOSSIER

La *Generació Freda* i els canvis de govern a Catalunya

David Torras i Llauredó. Advocat

En Toni Brey m'ha demanat un breu comentari sobre la GF en relació amb els recents vents de canvi de la política catalana. Abans d'entrar en la qüestió, però, permeteu-me que agraeixi a l'autor de la GF la confiança en encarregar-me aquesta petita *batalla* intel·lectual. L'agraïment és doble perquè l'autor sap que comparteixo moltes de les seves idees però que n'hi discuteixo unes quantes més; aquesta capacitat de generar debat i d'acceptar línees de pensament diferents a la pròpia és una qualitat poc comuna en els nostres dies, una època en què massa sovint es confon l'amistat amb la unanimitat.

Pel que fa al tema objecte de l'article, comencem amb unes dades que no han provocat una atenció especial però que resulten significatives: la mitjana d'edat dels nous consellers de la Generalitat de Catalunya és de 55 anys. El conseller de més edat és Josep Maria Vallès, de 63 anys, responsable de Justícia, i la més jove és la consellera de Benestar Social, Anna Simó, de 34 anys. Només una Conselleria està, doncs, en mans del que en l'assaig es defineix com a membre de la GF.

S'ha produït una mutació en el color del partit governant, però pel que fa a la generació que ostenta el poder la situació és pràcticament la mateixa. La pregunta que pretenem respondre en aquest article és si aquest canvi pot quedar aigualit pel fet que els nous protagonistes pertanyen al mateix escenari històric.

Sobre aquesta qüestió, resulta evident que per als votants o simpatitzants de les tres organitzacions que formen el *tripartit* existeix una notable diferència entre l'Artur Mas, en Josep-Lluís Carod-Rovira i en Josep Piqué. Se'ns dirà que els tres personatges són d'edat similar però ideològicament es situen en posicions ben diferents. Deixeu-me que expressi els meus dubtes sobre les diferències *reals* entre els tres polítics; probablement comparteixen bastant més del que sembla, tot i que aquest article és massa breu per aprofundir sobre les diferències dreta/esquerra/nacionalista/no-nacionalista, en el segle XXI. Això no obstant, acceptem la hipòtesi que el conseller en cap i els dos diputats catalans són efectivament, des d'un punt de vista polític, *diferents*.

Acceptada la hipòtesi de la diferència, els votants i simpatitzants del *tripartit* ens advertiran que abans de resoldre la pregunta que ens plantejem i d'emetre qualsevol altra opinió, hem de deixar transcórrer els preceptius *cent dies* de govern. Per a qui subscriu aquest article seria el més còmode, el més *políticament correcte*, acceptar aquesta postura i deixar escrites unes quantes vaguetats que acontentin tots els lectors. Això no obstant, m'arriscaré a formular una predicció i a generar-me unes quantes antipaties: les males pràctiques polítiques a què hem assistit en els últims anys de democràcia es repetiran, probablement augmentades, amb el *tripartit* i una de les causes d'aquest comportament és la pertinença a la mateixa generació que els anteriors governants.

Abans d'exposar un exemple del que anomeno *males pràctiques polítiques*, deixeu-me recordar que en l'assaig ja s'assenyalen diverses raons que expli-

quen molts dels comportaments dels polítics actuals: el primer, la dificultat de molts d'ells de deixar aquesta activitat i retornar a la vida privada (pàg.43); el segon, la creixent manca de preparació intel·lectual de diputats i alcaldes (pàg.44); el tercer, la tendència a considerar la política com un pas en la carrera dins l'Administració (pàg.45); el quart, l'endogàmia dels partits polítics i la tendència al manteniment de l'estatu quo (pàg.64).

Fet aquest recordatori, vegem si en les primeres decisions del Govern, el relleu polític implica un canvi en alguns dels *vicis* que s'acostumen a denunciar dels gestors de la *res publica*. Fixem-nos si, d'acord amb la predicció que formulo, el fet de pertànyer a una determinada generació influeix en la manera d'actuar, independentment de la filiació política.

Anem a la primera decisió del Govern; el nomenament de consellers i alts càrrecs de les conselleries. Alguns lectors probablement recordaran la promesa electoral de paritat de sexes en el nou Govern. La promesa ha estat descaradament ignorada: de setze conselleries, només quatre seran dirigides per dones. En l'escala immediatament inferior a la de conseller, els secretaris generals, el resultat ha estat fins i tot pitjor: només una dona.

En conseqüència, el vell costum d'ignorar els programes electorals segueix vigent en els nous gestors polítics del Govern; en les decisions preses en els escassos dies de govern encara podem trobar més *oblits* del programa electoral, però

LA GENERACIÓ FREDA

ELS PROTAGONISTES DEL RELLEU GENERACIONAL A CATALUNYA
IDENTITAT I REPTES

Antoni Brey

EDITORIAL
MONTFLORIT

no seguirem aquest camí perquè no representa l'objecte d'aquest article.

El portaveu del Govern, Joaquim Nadal, va ventilar la qüestió en manifestar que "No s'ha subordinat l'objectiu de la paritat a la necessitat de trobar les persones idònies". Noves cares, vells comportaments.

Per tant, qui subscriu aquestes línies sosté que, efectivament, l'efecte *generació* té un pes molt important en el comportament, més enllà del color polític que es defensa.

Els anteriors comentaris desfermen un altre interrogant: és suficient un canvi generacional per a la superació de determinades pràctiques polítiques? Deixo apuntat el debat i anticipo una resposta: rotundament no. El recanvi generacional és condició necessària però no suficient.

El desenvolupament d'aquesta tesi necessita molt més espai del que ja molt amablement m'ha encomanat l'autor. Per tant, deixem la porta oberta a altres aportacions.

Per últim, només afegiria un desig per a la política catalana dels propers anys: que no acabem considerant com encertada la frase del cèlebre economista John Kenneth Galbraith, segons el qual "La política no és l'art del possible. És elegir entre el desastrós i l'insofrible".

**FINQUES
CARNER**

Agent de la propietat Immobiliària

Sant Antoni Mª Claret, 18 • SABADELL
Tels. 93 725 47 66 - 93 725 49 76

1957 2003

LA
LLAR
DEL
LLIBRE

46 anys a Sabadell

ESCOLA DEL SOL

C. Migdia, 35-45 - C. Sant Pau, 20
Tels. 93 727 82 46 - 93 725 74 61
08201 Sabadell